

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod non nisi Christianus trinitatem in unitate adorans, Abrahæ filius esse
esse possit. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

CHRISTVS, qui solus est deum patrem notificans, quia filius eius, & fideles in semetipso ut maximus sacerdos benedicens. Videte Arabes quomodo sequimini Abraham, qui hanc fidem non tenetis: quomodo corā deo ambulatis ut perfecti sitis, ut quando non estis filij repromissionis in CHRISTO IESV: quærite, & non reperietis deum unquam legatum, aut doctorem, prophetam, uel nuncium misisse, qui non fuerit de obseruantibus pacta & fœdera quæ Deus pepigit cum Abraham, Isaac, & Iacob. De eorum enim genealogia omnes fuerunt, quibus deus spiritum prophetiæ dedit: non de genealogia Ismaëlis, cū quo deus pacta non iniit, sed ipsum excludens, Isaac elegit. Licet ei ob Abraham benediceret, & eius semen multiplicaret, & XII principes ex ipso nati sint. Ita quod in benedictionibus tam huius seculi, quam futuri perpetui, sempiternam benedictionem est affecutus. Nec uos moueat, in Cap. XI Alchorā, Ismaëlem inter prophetas post Abraham antea Isaac poni, & in Cap. XXVIII nuncium & prophetam appellari. Nam huius dicti non habet testimonium scripturæ, nec testamenti, nec euangelij. Sed de eo legitur, angelum Agar de eo grauidæ prædixisse, ipsum ferum hominem, qui tentoria sua contra fratres figeret, futurum. Posuit autem Machumet hæc in Alchoran, ut se, qui erat Ismaëlita, de genere prophetæ probando, facilius prophetam & nunciū esse Arabibus persuaderet. Sed deficiens in hoc, qualis sit habendus ostendit. Dicit autem in Cap. XLVI, Abraham ad Isaac dixisse: O fili, mihi quidem per uisionem nunciatum est, quod te decollarem. Quid tibi inde placeat, dicito. Qui respondit: Nunciatum tibi perpetramenāq; fortiter passurum omnia, reperies. Si sic est ut ibi scribitur, utiq; Isaac deo & patri suo usq; ad mortem obediens, meruit ille esse in quo deus uocauit semen benedictionis omnium fidelium. Nam utiq; maxima fuit Abrahæ fides, qui cum credidisset Deo semen suum in Isaac uehementissime multiplicandum, adhuc dum iuberetur illum filium in holocaustum deo offerre, non replicuit hoc fore contra dei promissā. Quia non dubitauit de illis, etiam si in holocaustum offerretur. Sed sperabat, Deum potius promissā adimpleturum, si eidem in occisione filij obediret: sciens, apud ipsum nihil difficile, uel impossibile, qui mortuos facillime resuscitat.

QVOD NON NISI CHRISTIANVS TRINITATEM in unitate adorans, Abrahæ filius esse possit.

Cap. XV.

Perfectissima igitur Abrahæ fides, cuius Isaac uerus fuit successor & hæres, typum seminis illius perfectissimi Messiae gerens, obediens deo patri suo usq; ad mortem, etiam turpissimam. Sed quid amplius notandum? Certe quod aries pro Isaac oblatus est. Aries ille qui repertus est per Abraham, quem pro filio obtulit, oblationem & uictimam significauit CHRISTI, qui uerè oblatus & mortuus est, ut Isaac fidelis & omnis fidelium generatio uiuat. Isaac igitur significauit CHRISTVM, ob prouitatem obedientiæ usq; ad mortem, quæ inesse debet omnibus uerè fidelibus. Sed aries significat CHRISTVM, ut est holocaustum, morte sua omnes dei filios per consummatam fidem saluans, & à morte perpetua liberans. In doctrinis Machumet dicitur, arietem sine commixtione, sicut CHRISTVM, natum. Abraham autem, si recte capis ô Arabs, non fuit (ut Alchoran quodam loco dicit) ante CHRISTVM, & ideo ipsum Christianum negat, sed ante ipsum fuit CHRISTVS Dei filius, Deo patri suo coæternus. Ita enim legitur, CHRISTVM in euangelio dixisse: Antequam fieret Abraham, ego sum. Vidit igitur prophetico spiritu, ipsum Messiam mediatorem & saluatorem aliquando in mundum uenturum, sine quo nec se nec quenquam ad Deum patrem

Christus solus mediator inter deum & homines.

Prophetarum omnium genus ex Abraham.

Ismaëlem falso præponi Isaac, in Alchoran.

Abrahæ fides maxima.

Isaac Christi typus.

Cui aries pro Isaac oblatus.

Christus ante Abraham.

Abraham Chri- patrem accessum habiturum credidit. Ideo Abraham Christianus fuit, sperando
stianus. medio CHRISTI se immortalem uitam indubie assecuturum. Hæc est sola &
perfecta fides Abrahamæ, quæ & esse debet omnium qui sanam fidem habere vo-
lunt, & per ipsam foeliciter saluari expectant. Vidit Abraham tres in ualle mam-
bræ, & pronus in terra adorauit, dicens: Domine, si inueni gratiam in oculis tuis,
non transeas seruum tuum. Vnum dominum, in trinis personis adorauit. Vtiq;
Christianorum hæc est Christianorum adoratio, quam nisi uos Arabes faciatis, non estis Abra-
hæ adoratio. hæc successores. Quomodo putatis uos Abrahamæ uiri iusti uestigia insequi, qui A-
brahæ filios persequimini? Vnus est Abrahamæ filius, uniuersorum hæres, IESVS
CHRISTVS Mariæ uirginis, filia Abrahamæ filius. Hic, cuius typum Isaac gessit,
uerus hæres uniuersorum. Quia idem & dei filius, est CHRISTVS, deus uerus,
qui est merces magna nimis Abrahamæ. Deus dedit Abrahamæ filium Isaac, quia cre-
didit deum in promissis ueracem: sed propter obedientiam quam in filio offerendo
ostendit, dedit ei filium CHRISTVM, uniuersorum regem & dominum. Vos ue-
ro, ô Arabes, non creditis Abraham talem mercedem pro sua iusticia & obedien-
tia assecutum. Minus igitur de Abraham creditis, quam Christiani, ueri Abrahamæ
Christiani ueri filij. filij. Non eritis igitur cohæredes CHRISTI filij Abrahamæ, qui fideles Abrahamæ
filij esse recusatis.

QVOD ARABES LEGEM ABRAHAE PE-

nitus ignorent, & eius sint persecutores. Cap. XVI.

Circumcisione non fieri Abra- hæ filios: curq; illa à Deo insti- tuta. **E**st ne hoc satis quod circumcidimini, quasi in hoc legem ipsius impleatis? Circūcisio non arguit uos Abrahamæ filios, qui credidit Deo, & reputatū est ei ad iusticiā, sed fides Abrahamæ iustificat. Iustus erat Abraham nondum circumcisus. Sed deus qui elegit Abraam, Isaac, & Iacob, & eorum posteros in populum suū peculiarem, pactum firmari uoluit, quod ipse esset deus eorū, in obedientia circū- cisionis, ita quod fœdus tale cum quolibet in illa sanguinis effusione ad obedi- dum deo facta, amplius negari non posset: quodq; à cultu accepti dei recedens, præuicationis suæ testimonium in corpore suo circūferret. Christiani uero in CHRISTO circumcisi, cum sint corpus CHRISTI mysticum per fidem & bap- tisma facti, iam circūcisi in CHRISTO, nomine suo se fideles dei omnibus mani- festant. Si circūcisio, signum est uoluptatū carnis abscissionis, utiq; legem uest- ras illas abundantius indulgentem, non esse Abrahamæ ostendit. Mandatur circūci- sio, & octauo die natiuitatis fieri, modo quo Isaac fuit circūcisus: uos autem non mandatum dei exequentes, in XIII. anno (quia tunc Ismaël fuit circūcisus) eam, ut sitis Ismaëlita, facitis. Scitis Abraham, ut fratrem suū liberaret, iuste arma sum- pisse, & tamen de spolijs & rapinis & aliorum bonis noluisse ditari. Vos autem in iniustis aggressiōibus, rapinis queritis impinguari, & ex lege uestra uobis li- cere asseritis, quæ tamen à lege Abrahamæ in nullo debet declinare. Blasphematis deum Abraham in Abraham, quando hæc legi Abrahamæ conformia mentimini. Lex uestra dat deo quintam partem spoliū, cuius sunt uniuersa. Quid ridicu- losius? Dicitis: Hæc fiunt contra incredulos. Nonne hoc est occultum secundū ue- strā legē, quis melius ambulet, licet quisq; se putet rectius ambulare? Deus enim, ut Alchoran dicit, dedit cuilibet genti qua sua sunt ei placita. Ideo hoc occultum, spectat ad iudicem occultorū extremi iudicij. Ostendite ubi hoc Abraham aut se- cerit, aut fieri præceperit. Et quia non reperietis, male dicitis uos Abrahamæ legem sequi. Quoties dicit liber uester: Si deus uellet, omnes eiusdē legis & ritus essent, sed sic, uti uidemus, permittit. Cur uos præsumitis de mundo aliter disponere q̃ deus? nisi quia deo ad corrupta uestra desideria plus omnibus blasphemando a- butimini? Dicitis fortassis, Nos decimamus sicut Abraham. Nonne Abraham, Melchi-